УДК 796.01
Жмурко А.О.[1], Шепеленко Т.В.[2]
[1] магістр гр. 121 ППТГ Д23 УкрДУЗТ
[2] наук. керівник – канд. наук з фіз.вих., доц. УкрДУЗТ

ВПРОВАДЖЕННЯ КУРСУ ДИСЦИПЛІНИ ЩОДО ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ІННОВАЦІЙ У ФІЗИЧНІЙ КУЛЬТУРІ І СПОРТІ НА ДРУГОМУ РІВНІ ЗДОБУТТЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ У НЕПРОФІЛЬНИХ ВИШАХ

Динаміка самореалізації особистості у сучасних умовах життєдіяльності висуває підвищені вимоги до людини, зокрема, в аспекті стану її здоров'я. Здоров'я виступає як одне з необхідних умов активного, творчого, повноцінного життя людини. Тільки здорова людина з гарним самопочуттям, оптимізмом, психологічною стійкістю, високою розумовою і фізичною працездатністю може активно жити, успішно долаючи професійні та побутові труднощі та досягати успіху.

У сучасних умовах розвитку вітчизняної вищої школи стає очевидним, що успішне вирішення проблеми збереження і зміцнення здоров'я здобувачів вищої освіти залежить багато у чому від спільних зусиль учасників педагогічного процесу. Будь-яка професійна діяльність вимагає сформованості у фахівців здоров'язберігаючої компетентності, яку можна розглядати як одну зі складових професійної компетентності. Соціально замовлений фахівець будь-якого профілю сьогодні має використовувати здоров'язберігаючі технології у повсякденному житті.

На жаль на першому рівні здобуття вищої освіти студенти мають тільки практичні заняття з фізичного виховання, а знання з теорії і методики фізичного виховання отримують самостійно, що негативно позначається на формуванні їх здоров'язберігаючої компетентності. Аналізуючи специфічні

особливості викладання фізичної культури у розвинутих європейських країнах (мається різниця у постановці цілей фізичного виховання, а саме, на відміну від розвитку основних фізичних якостей, метою даної дисципліни у вишах Європи є набуття знань, умінь і навичок здорового образу життя свого, своєї сім'ї, потомства) можна побачити, що програма дисципліни «Фізичне виховання» у країнах Європи насичена теоретичним лекційним матеріалом, який потім закріплюється на семінарських групових заняттях.

Тому, на нашу думку, слід впроваджувати в освітні програми непрофільних вишів курсу дисциплін щодо здоров'язберігаючих технологій та інновацій у фізичній культурі та спорті. Формування здоров'язберігаючої компетенції у здобувачів вищої освіти другого рівня вищої освіти передбачає отримання та закріплення знань щодо факторів зовнішнього середовища, особливостей поведінки людини, звичок, які впливають на здоров'я людини. Здоров'язберігаюча компетентність включає до себе і знання засобів, що позитивно впливають та зміцнюють здоров'я, методики їх використання [1, с. 101]. Необхідно мати уявлення щодо і органів, систем, тканин, які мають найбільшу відповідальність за рівень здоров'я, а також контролю показників здоров'я. Така грамотність є необхідною базою для активної діяльності з формування, зміцнення і збереження здоров'я здобувачів вищої освіти.

Курс дисципліни має бути спрямований на формування ставлення до свого здоров'я як до необхідної умови успішного здійснення професійної діяльності, усвідомлення здобувачами вищої освіти значущості професійного здоров'я для здоров'язберігаючої спрямованості своєї діяльності, визначення власної відповідальності та активної ролі у збереженні і зміцненні власного здоров'я та здоров'я оточуючих та ґрунтуватись на класичних філософських, психологічних, педагогічних, медичних, соціологічних, духовних концепціях з проблем збереження і зміцнення здоров'я людини, а також даних наукових досліджень у галузях психогігієни, медицини, гігієни фізичної культури і спорту та ін. Зміст дисципліни має передбачати лекційні заняття, групові семінарські заняття, а заняття практичні в основному здійснюючись у самостійному режимі з використанням та застосуванням отриманих знань під час лекцій і семінарів. Освітній вектор спрямований не на розвиток основних фізичних якостей здобувача освіти, а на навчання його умінню організовувати, створювати здоров'язберігаючу, здоров'я творчу атмосферу у професійній діяльності, у своєму особистому житті, що, за суттю, є культурою фізичною.

Впровадження такого курсу дисциплін щодо здоров'язберігаючих технологій в освітньому просторі вишів є нагальною потребою та вимогою сучасних реалій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Найн А. Формування здоров’язбережувальної компетенції учнівської молоді. Взаємодія духовного й фізичного виховання у становленні гармонійно розвинутої особистості : зб. Статей VIII Міжнар. наук.-практ. конф., (Слов’янськ – Краматорськ, 25 – 26 бер. 2021 р.). Слов’янськ : Вид-во Б.І. Маторіна, 2021. С. 99 – 103.